

Dva neugnanca

V sončnem Egiptu sta živela junaka Ri in Ra, ki ju nihče ni mogel spraviti v kozji rog. Ker sta bila velika hudomušneža, sta marsikatero neprijetno zagodla.

Nekoč sta si privoščila gospoda ministra za balzamiranje. V Egiptu je namreč bila naveda, da so bogate mrliče in trupla imenitnih živali balzamirali. To delo je nadziral poseben minister.

Nekega dne je gospod minister brez posla sedel v svoji pisarni. Glavo je podpiral z roko in dremal. Sanjalo se mu je, da mu vladar zaradi velikih zaslug pošilja zlato medajlo.

Zbudil ga je nenavaden ropot. Gospod minister je poskočil in pogledal okrog sebe. Pri vratih je zagledal naša junaka. Pred njima je ležal precej velik zaboj.

Junaka sta se priklonila in rekla:

»Po naročilu presvetlega vladarja faraona sva vam prinesla ta zaboj. Faraon vam naroča, da takoj brez prič balzamirate, kar je v zaboji. Ponoči vas bo on sam obiskal, da bo videl, kako ste izvršili njegov ukaz.«

Minister je ves preplašen poslušal. Faraon je bil strog gospod in gorje tistemu, ki ni prav izvršil njegovega povelja!

Junaka sta se spet priklonila in nato odšla. Zunaj sta se glasno zasmejala. Minister je zaslišal smeh in jezno je zažugal za njima.

Nato se je lotil dela. Da bi bil sam, je vse uradnike in služabnike poslal domov.

Pokleknil je k zaboji. Na pokrovu je zagledal kos popisane in poslikane papirja. Ko je prebral napis, je stisnil pesti in zapretil: »O, le čakajta, Ri in Ra! Vsak bo dobil pet in dvajset vročih, ko vaju dobim v roke!«

Nato je odprl zaboj.

V njem je našel drug zaboj, ki je bil z železom obit in zaklenjen. Z rokami ga ni mogel odpreti. Šel je po težko kladivo in je s tem razbil pokrov.

Zaboj je bil poln zavitkov. Minister je drugega za drugim odvijal. Vso noč je delal. Ko je zadnjega vzel v roke, se je na vzhodu že delal dan. In ko ga je odvil, je iz njega srfotal — vrabec...

Minister je postal blede in zelen od jeze. Stiskal je pesti in prisegal, da bo grozno kaznoval poredneža, ko mu prideta pred oči.

SMEJTE SE!

Med tovariši

Uradnik se udeleži nekega pogreba. Da bi pokazal, da ni izostal brez vzroka iz urada, obesi na vrata svoje pisarne listek z napisom: »Sem na pokopališču.«

Ko se vrne, zapazi na listu pripis nekega šaljivca: »Počivaj v miru!«

Praktik

»Zakaj pa vas v gledališče, kino, hotele in bar vedno spremlja vaša sestra in nikdar vaša žena?«
»Zato, ker je moja sestra poročila bogatega, moja žena pa revnega...«

Natančno

Soseđa: »Vaš mož se vedno obeduje, ali ne bo še sit?«

Žena: »Saj je bil štiri in dvajset ur neprestano v službi, ne da bi kaj jedel. Prvo sem mu morala pogreti kosilo od večeraj, potem je pil kavo, nato je večerjal, slednjic sta prišla šele današnji zajtrk in kosilo na vrsto.«

Iz Ljubljane do Trsta

V Ljubljani pride na postajo neki gospod in pravi sprevodniku: »Sprevodnik, zbudite me v Postojni, toda gotovo, in če ne bom hotel zlepa iz voza, vrzite me s kovčgom vred na tračnice! Tu imate kovača za trud.«

Gospod trdno zaspi. Nenadoma se zasliši: »Trat. Vsi izstopiti!«

Prestrašen plane gospod iz kupeja in začne zmerjati sprevodnika: »Potepuh, capin! Ali sem vam dal zastoj kovača! Kaj sem vam vendar naročil?«

To sliši drug sprevodnik in pravi svojemu tovarišu: »Ali si pustiš kaj takega? To je vendar uradna razžalitev!«

»Kaj?« se oglasi prvi sprevodnik, »uradno razžaljenje? No, moral bi bil silšati šele onega, ki sem ga v Postojni s kovčgom vred vrgel iz voza!«

Deklica stoji zvečer na ulici in joče.
Stara gospa: »Zakaj jočeš, mala?«
Deklica: »Če takoj ne dobim 5 din, ne morem k očetu in materi.«
Gospa: »Tu imaš denar. — Kje pa sta oče in mati?«
Deklica: »V kinu.«

»Pobožna« želja

Hudoben upravitelj nekega veleposestva si je zlomil nogo in morali so mu jo odrezati. Ko je ozdravel, je vprašal kmeta, ki ga je srečal, kaj pravijo ljudje k njegovi nesreči.

»Eh, pravijo, da so nogo prenizko odrezali,« je odgovoril kmet.

»Kje pa bi jo morali odrezati?« se je začudil upravitelj.

»Pravijo, da pod vratom,« se je odrezal kmet.

Kazen za domišljavost

Domišljav londonski zdravnik dr. Henurill je pripovedoval o svojem potovanju po tujini. Nekdo od prisotnih je čez nekaj časa pripomnil: »V listih sem bral, da ste bili odsotni.«

»Tako?« se je začudil zdravnik. »In kaj so pisali listi?«

»Da je v zadnjem času v Londonu umrlo 150 ljudi manj kakor prejšnje mesece...«

Zvit natakár

Plečast gospod je pričel jesti. Naenkrat se je ustavil z jedjo in natakárju pokazal nekaj, kar je našel v juhi. »Kaj je to? — Las!«

Natakár: »Toda, gospod, ta je vendar vaša!«
Gospod (se čuti počaščenega): »Ah, tako, imate prav!«

IGRAJTE SE!

Svinjski rep

Voditelj igre izprašuje posamezne igralce: »Kaj si danes jedel?« — »Kdo je tvoj najboljši prijatelj?« — »Kaj si dobil za birmansko darilo?« Itd. Itd. Igralec mora na vsako vprašanje odgovoriti: »Svinjski rep.« — Kdor se pri tem zameje, da zalog.

Pojla, ki so zaznamovana z 2, izrišite s svinčnikom, črnilom ali barvo, pa boste videli, na čem sedijo morske deklice.

UGANITE!

Ponoči je polno, podnevi pa prazno. Kaj je to? (Postaja.)

Kateri pes ne uboga glaveka? (Morski.)

Kdaj ima človek toliko oči, kolikor je dni v letu? (Dne drugega januarja.)

POISČITE!

Kje je spremljevalec?